

[Lynnerup Nielsen.]

måde. De deri fastsatte procentsatser er ikke procentsatser, der rent teknisk kan praktiseres; det indrømmer den ærede ordfører for forslagsstillerne faktisk også. Jeg kan som sagt nok se, at der er ting at rette ved den kommunale ejendomsbeskatning, men som loven er, ligger det i kommunalbestyrelsens hånd at ændre selve grundskyldpromillen og finde frem til den rigtige fordeling, ikke mindst nu, da der inden for den 4-årige periode kan rettes ved ligningen, medens det tidligere kun kunne ske hvert fjerde år. Jeg synes altså, at den ærede ordfører for forslagsstillerne har så inderlig ret, når han siger, at han ikke mener, forslaget kan løse de amtskommunale og de sognekommunale problemer. Nej, det tror jeg heller ikke, men spørgsmålet er, om ikke et sådant forslag, fremsat ganske isoleret som det er, vil bringe langt mere forstyrrelse og langt flere urimeligheder ind i byrdefordelingen, i det skattemæssige grundlag, skatterne lignes efter.

Mit parti underkender som sagt ikke landbrugets vanskeligheder med hensyn til afsætning og priser, men skal ejendomsskatterne delvis konjunkturbestemmes efter en vis forrentningsprocent, så melder der sig vel også andre spørgsmål, når man ser på sagen direkte med lønarbejdernes øjne. Jeg tænker her på de personlige skatter. Landbruget har jo ved sin enorme investering gennem de seneste år betjent sig af afskrivningsreglerne, som trods alt er kommet landbruget til gode set i forhold til lønarbejderne. Skal der nu også rokkes ved selve ejendomsbeskatningen helt isoleret, mon så ikke byrdefordelingen i befolkningen bliver mere uretfærdig end nu? At skattebyrden som helhed bliver tyngende ud over alle bredder for hele befolkningen, er naturligvis rigtigt, men det hjælper ikke, at den ene gruppes byrder væltes over på den anden, og det er det, der sker, om lovforslaget bliver gennemført, som det er foreslået, helt isoleret. Huskes må det vel også, at en stor del af landbruget ikke har regnskabspligt. Kan det være helt i sin orden, at ejendomsskatterne reduceres, når indkomsten hviler på et tilfældigt skøn og de personlige skatter i kommunerne også må lignedes efter et skøn, efter den såkaldte indirekte opgørelse fra skattemyndig-

hederne? Som loven er, kan kommunerne til enhver tid bestemme forholdet mellem personlige skatter og ejendomsskatter, og bliver dette forhold forrykket, har jeg den tro, at kommunerne nok skal finde frem til det forhold, der bedst passer for hvert enkelt sogn.

Vi har altså den opfattelse, at der er mangt og meget, der trænger til at rettes, men at rettelser af denne karakter må ske i en større sammenhæng.

Hvad angår det foreliggende forslag til beslutning om ændring af reglerne for refusion af de kommunale udgifter til vejvæsen og sygehuse, vil jeg henvise til, at nu kommer jo tilskudsordningen for amtskommunerne gennem vejlovene. År efter år har man måttet ændre ved de tilskud, der er ydet til amtskommunernes sygehusvæsen, og det må vel være sådan, at man ad den vej vil kunne medvirke til at bringe kommunernes udgifter ned på et sådant niveau, at vi kan undgå, at de amtskommunale skatter stiger til højder, hvor de nu engang ikke hører hjemme.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg har ikke mange bemærkninger. Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen brugte det udtryk, at landbruget bærer den store del af skatterne. Hvis der er tale om en ren landkommune, vil jeg gerne spørge det ærede medlem: hvem skal ellers bære dem? Enten man lægger dem på personer eller på fast ejendom, bliver det de samme mennesker, der skal betale skatterne. I de landkommuner, hvor der ikke er nogen videre bymæssig bebyggelse — der kan i nogle af dem være en stationsby el. lign. — ejer næsten alle indbyggerne fast ejendom og vil altså komme til at deltage i beskatningen af denne, men i de rene landkommuner bliver det, hvis man laver en omlægning af skatterne, de samme mennesker, der skal betale dem. Skatterne bliver flyttet rundt, som jeg sagde det før, mellem de forskellige ejendomsstørrelser, og beskatningen af indkomsten bliver større, hvis man tager mindre skat af fast ejendom. Men det er stadig væk landbruget, der må bære den store del.

I det hele taget synes jeg, det lader til, at de ærede ordførere for venstre og de konservative ligesom tror på, at hvis man letter